

20-05-2021 Ἑσπερινός Τετάρτης μετὰ τῶν Μυροφόρων
† Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^πχ̣ ^Μ ^Δ ^Π
^{χ̣} ^{η̣} ^α ^{νε} ^ε ^{στη} ^η ^ε ^{εκ} ^{νε}
^{η̣} ^κ ^{ρω} ^{ων} ^{θα} ^{να} ^α ^{τω} ^{θα} ^α ^{να} ^α ^{το} ^ο ^{ον}
^κ ^{πα} ^{τη} ^η ^η ^{σα} ^α ^α ^{ας} ^{και} ^{αι} ^{τοι} ^{οι} ^ς ^{εν}
^π ^{η̣} ^{μα} ^α ^α ^{σι} ^ζ ^ω ^{ην} ^{χα} ^{ρι}
^Μ ^{χ̣} ^{η̣} ^α ^α ^{με} ^{νο} ^{ος} ^δ ^{ις} ^{υ̣} ^{πο} ^{τῶν} ^{χο} ^{ρῶν}.
 Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ
 δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον.

^Π ^Δ ^Π
^{χ̣} ^{η̣} ^α ^{νε} ^ε ^{στη} ^η ^ε ^{εκ}
^{η̣} ^κ ^{ρω} ^{ων} ^{θα} ^{να} ^α ^{τω} ^{θα} ^α ^{να} ^α ^{το}
^κ ^ο ^{ον} ^{πα} ^{τη} ^η ^η ^{σα} ^α ^α ^{ας} ^{και} ^{αι} ^{τοι} ^{οι} ^ς

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἑξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χειρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελείς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ’).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης

Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος λ̣α̣ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

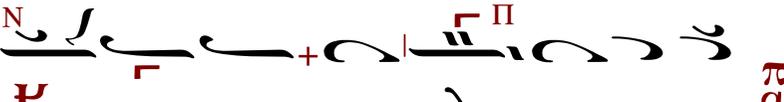
ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

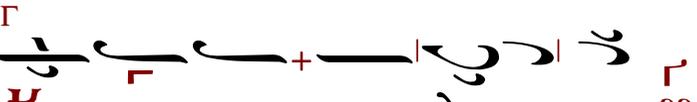
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

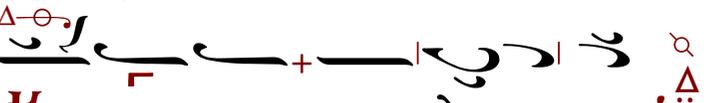
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

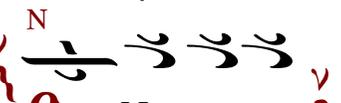
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρά.
Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Δι

^M ^Δ Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α
^B ζα προς σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον
^Δ μου ει ει σα κου ου ου σου μου Κυ υ υ ρι
^B ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε
κρα α ζα α προς σε ει σα α ακου
ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω
κε κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα
κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

Δ

^Δ
 Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ
 χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
^{6.} ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ω ν
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ^Δ ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε ^Δ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος β΄

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Στίχος.

^χ ^Μ ^Δ

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη
 ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ^χ ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος

εστιν

Ρήματα ἀκούσασαι χαρᾶς, ἐκ τῶν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Λόγου, προσκαθημένων νοῶν, δρόμον ἐπεδείξαντο, σπουδαιοτέρας ὁρμῆς, καὶ τὴν τάξιν ἀφέμεναι, τῶν πρὶν Μυροφόρων, ὡς εὐαγγελίστριαι ἐθεωρήθησαν, Ἐγερσιν ἐξ Ἄδου κευθμώνων, εὐαγγελιζόμεναι Μύσταις, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος.

Σπῆχος.
 νε κεν του ο νο μα τος σου
 +
 υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει

 νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου η λ

 πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον

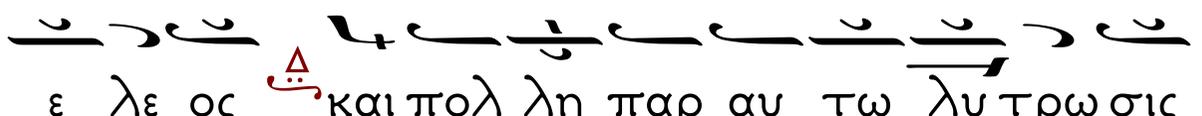
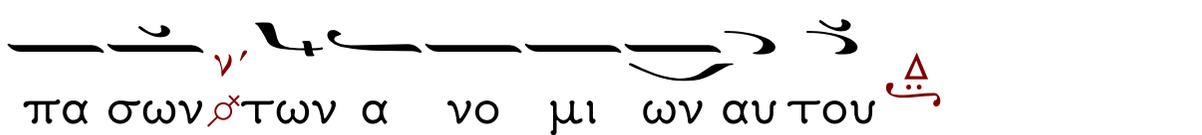
Ορθρον προλαβοῦσαι τὸν βαθύν, φόβῳ Μυροφόροι γυναῖκες, τάφῳ παρέστησαν, μύρα προσκομίζουσαι, τῷ ζωοδότη Χριστῷ, ἐν νεκροῖς λογιζόμεναι, τὸν Ἄδην νεκροῦντα, ἀλλὰ θεῖος Ἄγγελος, ἐπέστη ταύταις βοῶν· Τί τὸν ζωηφόρον καὶ ζῶντα, μετὰ τῶν νεκρῶν

ἐκζητεῖτε; ἄπιτε τὴν Ἐγερσιν κηρύττουςαι.

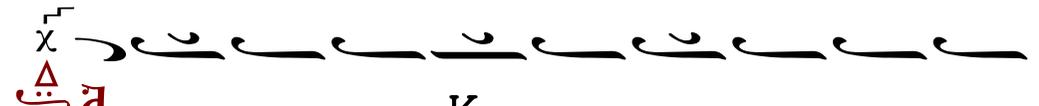
Στίχος. ^χ ^Μ ^Δ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με
χρι νυ κτος ^Μ ^Δ
α πο φυ λα κης πρω ι ας ^Δ
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
ον ^Δ

Φέρεις τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβίμ,
ἐπαναπαυόμενον Λόγον, μακαριστὲ Ἰωσήφ·
ἄλλο ὥσπερ ὄχημα, ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν,
σαρκωθέντα τὸ πρότερον, καὶ νῦν νεκρωθέντα,
ὃς ἐζωοποίησε, τοὺς νεκρωθέντας ἡμᾶς, οὗ τὴν
ἐξανάστασιν βλέπων, χαίρεις σὺν σεπταῖς
Μυροφόροις, κἂν προεθρηνεῖτε τούτου
νέκρωσιν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Ἁγίου
ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχος. ^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το
 ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ
 πα σων ^ν **Ο** τω ν α νο μι ω ν αυ του

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ, ἡ σεπτὴ λειψάνων σου
θήκη, μάκαρ Νικόλαε, ὥσπερ ὄλβος ἄσυλος, ἐκ
γῆς ἀνέτειλε, τότε κρήνην ἀνέβλυσας, μύρων
ἀκενώτων, μύρων μυριπνόων τε, μύρων
τερπόντων ψυχάς, ὧν περ τῆς ὁσμῆς
ὀσφρανθεῖσα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, σοῦ
πανηγυρίζει τὴν μετάθεσιν.

Στίχος. ^χ **Δ** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν
 τες οι οι λα α οι

“Οτε τῶν Μυρέων ἐκ τῆς γῆς, εἰς τὴν πόλιν Πάρον μετέβη, μάκαρ Νικόλαε, σῶμά σου τὸ ἅγιον, τότε συνέρρευσεν, ὁ λαὸς ἅπας ὕμνοις σε, προπέμποντες θείοις, καὶ σεπτῶς ἀπέθεντο τῷ τοῦ Προδρόμου ναῶ, ἔνθα ἀπετέλεσας πλεῖστα, θαύματα τοῖς κάμνουσι πᾶσι, καὶ μετ’ εὐλαβείας σοι προστρέχουσιν.

Σπῆχος.
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω

να

“Οτε μετετέθη τὸ σεπτόν, καὶ μεμυρισμένον σου σῶμα μάκαρ Νικόλαε, εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ὃν ὤκοδόμησε, πόλις Πάρου εἰς δόξαν σου, τότε ἰαμάτων, καθ’ ἐκάστην ἔβλυζες ρεῖθρα ἀκένωτα, πάθη ἀσθενῶν διαφόρων, τῶν προσκαλουμένων σε πίστει, καὶ σοὶ προστρεχόντων κατακλύζοντα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν. Δόξα. Ἦχος λ̣ πα̣. Πα.

Π̣ Χ̣ Η̣
 π̣ ε̣ ε̣ Δ̣ ο̣ ο̣ ο̣ ζ̣ α̣ Πα̣ α̣ τρι̣ ι̣ και̣ αι̣
 αι̣ Υ̣ι̣ υι̣ ω̣ ρ̣ και̣ α̣ γι̣ ι̣ ω̣ Πνευ̣ μα̣ α̣
 α̣ τι̣
 Η̣ ε̣ ραρ̣ χων̣ την̣ καλ̣ λο̣ ο̣ νην̣ και̣ των̣
 Πα̣ τε̣ ρων̣ κλε̣ ε̣ ε̣ ο̣ ος̣ π̣ την̣ βρυ̣ υ
 σιν̣ των̣ θ̣αυ̣ μα̣ α̣ α̣ των̣ π̣ και̣ των̣ πισ̣ των̣
 αν̣ τι̣ λη̣ η̣ πτο̣ ρα̣ α̣ με̣ ε̣ γι̣ ι̣ ι̣ ιστον̣
 συ̣ νελ̣ θ̣ον̣ τε̣ς̣ ω̣ ω̣ φι̣ λε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ο̣
 ο̣ ο̣ ορ̣ τοι̣ ρ̣ α̣ σμα̣ τι̣ κοι̣ς̣ ε̣ ε̣ ε̣ γ̣ κω̣ ω̣ μι̣
 ι̣ ι̣ οι̣ς̣ υ̣ μνη̣ η̣ σω̣ ω̣ ω̣ μεν̣ λε̣ ε̣ γο̣

ο ο ον τες ^π Χαι ροις ο των Μυ ρε ων φρου ου
 ρος ^Δ και προ ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος
 α α α περι ι τρε ε ε ε πτος ^π Χαι αι
 αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα α ε
 ε στα α α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ε
 ρα α α α τα ^Δ ^Π δι α λα α μ π ω ω ν τοις θ α
 αυ μα α α α σι ^π Χαι ροι οις τω ω ν θ λι
 βο με ε ε νω ω ν η θει α χα α ρ μ ο ο συ
 υ υ νη ^Δ και αι α α δι κου με ε ε νων
 θε ρ μ ο ο τα το ος προ στα α α α της ^π
 και νυν παμ μα α καρ Νι κο ο ο ο ο λα

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε^κ μη
παυ ση πρε σβευ ω ω ων Χριστω ω ω τω
ω Θε ε ε ω^π υ περ των πιστει και πο θω
τι μων των α α ει^π την χαρ μο συ υ νον και
πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην
σου^π

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Χ Π Μ Π
 και νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α

μην π
 μην π

π Η λ θ ο ν ε π ι τ ο μ ν η μ ε ι ε ι ε ι ο ν η Μ α γ δ α

λη νη και η α α λ λ η Μ α ρ ι ι ι α ζ η

του ου σαι το ον Κυ υ υ ρ ι ι ι ο ν π

και τον Α γ γε λ ο ν ε ι δ ο ν ω σ ε ι α σ τ ρ α α π η ν π

κα θ ε ζ ο μ ε ν ο ν ε π ι ι ι ι τ ο ο ν λ ι

ι ι θ ο ν π και λε γ ο ν τ α α α α α α

α α αυ ταις π τι ζ η τει τε τον ζω ω ν τα με

τα των τε θνεε ω ω ω των ^π α νεστηκα
α θω ως ει ει πεν εν Γα λι λαι α αυ το
ον ευ ρη η η σε ε ε ε τε ^π προς ον
βο η η σω ω μεν ^η ο α να στας ε εκ των
νε εκρω ων Κυ ρι ι ε δο ο ο ζα α α α
σοι ^π

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

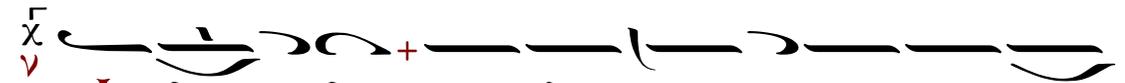
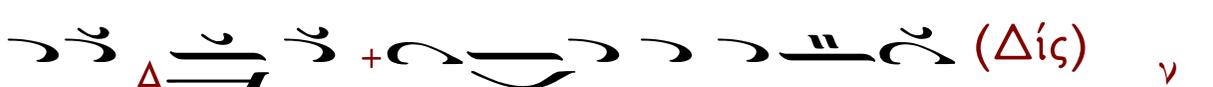
^ΓΧ^Δ Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης ⁶
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η ηη η η η ην
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α αλει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος π̄ δ̄ Νη

^{χ̄}_ν
^ν δ̄ † δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ

 ριον ^Δ δ̄ παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου ^ν δ̄ (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

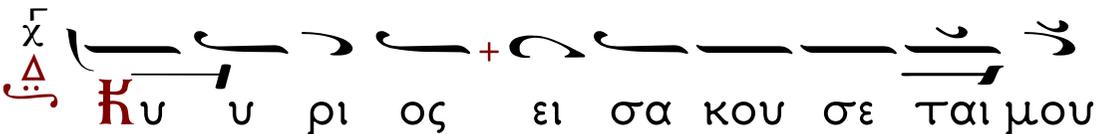
Τὸ τρίτον. ^{χ̄}_ν
^ν δ̄ † δου δη ευ λο γει ει τε

 τον Κυ ρι ι ον ^Δ δ̄ παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι

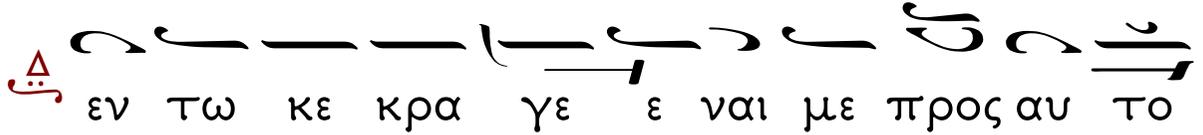
^{χ̄}_π ρ̄ ου ου ου ου ου ^ν δ̄

Προκείμενον.
Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

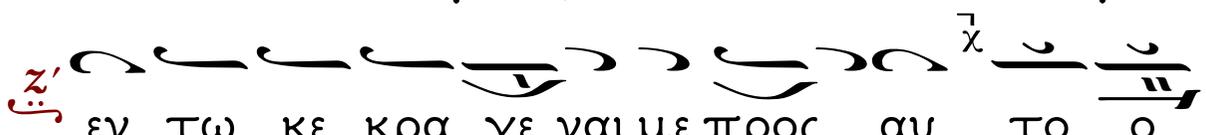
 (Δίς)

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

 ον

Προκείμενον.
Τῆς Τρίτης ἑσπέρας.

Ἦχος 4̣ Πα̣

ḫ̄
π̣ ρ̣
Ἦ̣ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ξ̄
Δ̣
ξ̄
π̣ ρ̣
ξει με Δ̣ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου π̣ ρ̣
(Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ḫ̄
π̣ ρ̣
Ἦ̣ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ξ̄
Δ̣
ξ̄
π̣ ρ̣
τα δι ω ξ̄
2 4
π̣ ρ̣
η ης μου ου ου π̣ ρ̣

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος λ' ᾠ — Κε'

^χ_χ
⁹ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με ^{γ'} και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς)
 με ^χ₉

Στίχ. **Θ** Θεός εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^χ_χ
⁹ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με ^{γ'} και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ^χ_ε ε ε ^χ₉

Προκείμενον.
Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦχος χ Δ Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
την γην \mathcal{E}

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. χ \mathcal{E} Η βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου Δ του ποι η σαν τος Δ τον ου ρα
νο ον και την γη η ην Δ

Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Γη

ἤ
ἦ 0 Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει ^Δ το ε
(Δίς)
λε ο ος σου προ φθ α σει με ἦ

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ἤ
ἦ 0 Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει ^Δ το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε
ε ἦ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτὴν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι

πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ εἰς εἰσέλθη ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῴρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ

εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν
κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς
φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην και ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν και τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ και συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν και εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ και μετανοία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, και καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Λιτή. ᾠχος α'.

Τὸ ἀκένωτον μύρον, Χριστὸς ὁ Θεός, τῇ σῆ ψυχῇ ἐνοικήσας Ἱεράρχα Νικόλαε, μύρω νοητῶ τῆς ἀρχιερωσύνης ζῶντα ἐν τοῖς Μύροις σε ἔχρισεν, ὥσπερ ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως. Μετὰ θάνατον δὲ πάλιν, πηγὴν μυροχεύμονα τὸ ζωομύριστον σῶμά σου τῷ κόσμῳ ἀνέδειξε, μύρων αἰσθητῶν ποταμοὺς προχεόμενον· ὧν καὶ ἡμεῖς ὀσφρανθέντες, τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων σου ἐορτάζομεν σήμερον. Καὶ εἰς ὀσμὴν μύρων σου ἐδράμομεν, ὅτι ὀσμή σου ἡδεῖα, καὶ τὰ ἀρώματά σου ὑπὲρ πάντα τὰ τοῦ κόσμου ἀρώματα, θερμῶς σε ἰκετεύοντες, παμμακάριστε Πάτερ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς τῇ Τριάδι, ἀρεταῖς ἡδυπνόοις μυρισθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Οὐκ ἔφερες μέχρι τέλους, ἄδοξος κατακεῖσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆ τῶν Μυρέων, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ θαυματοβρύτου σου λειψάνου, ἐκ γῆς λαγόνων μετακομισθέντος, ἔνδοξος ἐγένου καὶ θαυμαστός, ὥσπερ πρότερον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οὕτως ὕστερον ἐν τῇ Εὐρώπῃ πάσῃ. Μύρα πηγάζων ἐκάστοτε, καὶ

θαύματα ἐνεργῶν τοῖς μετὰ πίστεως, προσιοῦσί σοι, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ τοῦ κόσμου προστάτης, τῶν δεομένων ὁ βοηθός, καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων τὸ γλυκὸ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, Νικόλαος ὁ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ὡσπερ πρότερον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, οὕτω σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔαρος ἐπεδήμησε. Τὸ γὰρ ἱερώτατον αὐτοῦ καὶ πανσεβάσμιον σῶμα, ἐπιστασία φοβερά, εἰς Ἰταλίαν μετακομίσας δι' εὐλαβῶν ἱερέων, ἑορτῆς ὑπόθεσιν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ συνεκρότησε. Πάντες πιστοί, φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν τῷ καλῷ ποιμένι. Πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ τοῦ θείου Νικολάου λειψάνῳ προσπέσωμεν, καὶ νοερῶς αὐτὸ περιπτυξώμεθα, ἵνα καὶ τὴν ἐκεῖ ἐνοικοῦσαν θείαν χάριν ἐπισπασώμεθα· ἁγίων γὰρ οὐ τὰ λείψανα μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ θῆκαι, πνευματικῆς εἰσι πεπληρωμένοι χάριτος. Λιμένες ἐν πειρασμοῖς ἀσφαλεῖς, πηγαὶ

θαυμάτων διηνεκεῖς, καὶ θησαυροὶ εὐεργεσίας
ἀνάλωτοι, πάντοτε κενούμενοι καὶ μηδέποτε
μειούμενοι. Πρὸς αὐτὸν δὲ ὀλοφύχως βοήσωμεν·
Μυροβλύτα Νικόλαε, πρέσβευε ἐκτενῶς τῷ
Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς. ἡ Δέσποινα πρόσδεξαι.*

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

$\begin{matrix} \text{Γ} & \text{N} \\ \text{X} & \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Π} & \text{B} & \text{Π} & \text{N} \\ \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} & \text{ε} & \text{λε} & \text{η} & \text{σον} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{B} & & & & \text{Γ} & & \text{B} \\ \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} & \text{ε} & \text{λε} & \text{η} & \text{σον} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{K} & & \Delta & \text{Γ} & \text{B} & \text{Π} & \text{N} \\ \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} & \text{ε} & \text{λε} & \text{η} & \text{σον} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} & \text{ε} & \text{λε} & \text{η} & \text{σον} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} & \text{ε} & \text{λε} & \text{η} & \text{σον} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Πα} & \text{ρασχου} & \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Πα} & \text{ρασχου} & \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Πα} & \text{ρασχου} & \text{ου} & \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Πα} & \text{ρασχου} & \text{Κυ} & \text{ρι} & \text{ε} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Πα} & \text{ρασχου} & \text{Κυ} & \text{υ} & \text{ρι} & \text{ε} \end{matrix}$

Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Υ πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω σ ο ν η

μα ς

Coι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ υ

υ υ ρ ι ε

Ἄ μ η ν

Ἦχος π̣ᾠ̣ Ἐναρμόνιος

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε λε η σ ο ν

Κυ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η η σ ο ν

Π Κ Π
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Μ Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π Κ Δ Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Κ Δ Π
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

^χ || ^Δ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^{6.} || ^Δ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^{6.} || ^B ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σον ^{6.} **ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ.Α'**

^χ ^Π ^χ Κυ ρι ε ε λε η σον ^χ Κυ ρι ε
 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι
 ε ε λε ε η σον

π ρ

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λ̣ή̣ — Κε̣

^πχ̣ ^Δ ^Κ ^ο ^Δ ^Κ
 Θεοτοοκεεεε Πααρθεεε
 νε ^χ ^ο ^π ^ο ^Κ
 χαιαιαιαι ρεεεε Κεχαριτωμε
^Δ ^Κ ^Π
 ενηηηηη Μαρι ι ι α ο Κυυυυ
^Κ ^π
 ρι ι ος μεετα σουου ευ λο ο ο
^Κ ^χ ^ο
 γηημεεενη Συυεεεν γυ
^Δ ^ο ^Κ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γηη
^Π ^ο ^χ ^ο
 μεεεενος ο καρπο ο ο ος τηης κοι
^Κ ^π ^χ ^ο
 λι ι αας σουου ο ο ο ο ο τι Σω
^Π ^χ ^ο
 τη η ρα α α εε τεεεε κες τω
^Κ ^χ ^Δ
 ων ψυυχω ωων ηηηηη μωωω

Π
ων

χ
q

^κ
ϕ
χ
q Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει

να σαν ^χ
q οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

^{γ'}
η ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου χ
q

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου. ^Δ ^κ
χ
q παν το ος α γα

^Δ ^Μ ^κ
θου ου ου ου ου χ
q

Εἰς τὸν Στίχον σπικηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν· ὁ ποιμὴν ὁ μέγας· ὁ φανώτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ὁλος χαροποιὸς καὶ τερπνός, ὅλος εὐώδης ὅλος στίλβων ἐν χάριτι, ἐκ τάφου νῦν μετετέθης, ὥσπερ νυμφίος φαιδρός, ἐκ παστοῦ ὠραίου ἐξερχόμενος, παμμάκαρ Νικόλαε· διασώζων τὰ σήμαντρα, ἐν σοῖς λειψάνοις ἀγιότητος ἅπαντα· τὸ ἠδύπνοον, τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν· μάλιστα δὲ τὰ θαύματα, ἃ πᾶσι τοῖς κάμνουσιν, ἀφθονωτάτως προχέεις, πάθη ποικίλα ἰώμενος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος δ^ν.

Ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζωοπάροχος χάρις, τῇ σῆ ψυχῇ ἐνοικοῦσα ἱεράρχα Νικόλαε, πολλὰ δι' αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ συνημμένον σῶμά σου διεβίβασε τοῦ θείου κάλλους αὐτῆς τὰ τεκμήρια, ὅλον σε ψυχὴν καὶ σῶμα, ναὸν ἑαυτῆς κατασκευάσασα ἅγιον· διὸ καὶ μετὰ θάνατον, τῆς ψυχῆς σου χωρισθείσης ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀχώριστος αὕτη τῶν ἀμφοτέρων διαμεμένηκε· τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανοῖς, μέτοχον τῆς μακαρίας δόξης ἐργασαμένη, τὸ δὲ σῶμα ἐν τάφῳ, ἀδιάφθορον συντηρήσασα, καὶ κρήνην μύρων, καὶ θαυμάτων ὑπερφυῶν, καθ' ἑκάστην ἀποδεικνύουσα· ὦ δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς περ ἠξίωσαι θεομακάριστε πάτερ· ἀλλ' αἴτησαι πρεσβείαις σου, καὶ ἡμῶν χαριτωθῆναι ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.

ᾠχος δ^ν Πα^ο

Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 α α α τι

^B
^π₉ Η του Α γι ου ου ου Πνευ μα α τος ζω
^M ^B
ο πα ρο χος χα α α ρις τη ση ψυ χη ε νοι
^Π ^M
κη σα σα α σα Ι ε ρα αρ χα α Νι ι
^Π ^π₉
κο ο ο ο λα α α ε πολ λα δι αυ
^N ^Π ^B
της και προς το συ νημ με νον σω μα α σου δι
ε βι βα σε του θει ου κα α α λλους α αυ της
^Π ^N ^Π ^π₉
τα α τε εκ μη η η η ρι ι ι ι α ο
^B
λον σε ψυ χην τε και αι σω ω ω μα να ον ε
^Π
αυ της κα τα σκευ α α σα σα α α α
^π₉
α γι ι ι ι ον δι ο και με τα θα να α
^N ^Π ^M
τον της ψυ χης σου χω ρι σθεισης α πο ο του

ου σω ω ω μα α α τος α χωριστος α
 αυ τη των αμ φο τε ε ρων δι α α με ε
 με ε ε ε νη η η η κε Την μεν ψυ
 χην ε ε εν ου ρα α νοις με το χον της μα κα
 ρι ι α ας δο ο ο ζης ερ γα σα α με ε ε νη
 το δε σω μα εν τα α φω α δι αφθο ρον
 συ υν τη η ρη η η η σα α α σα και
 κρη νη ην μυ υ υ ρων και θ αυ μα α των υ υ υ
 περ φυ υ ων καθ ε κα α στη να πο ο δει ει
 κνυ υ υ υ ου ου ου σα ω δο ο ζης
 α κραι αι φνους η σπε ρη η ζι ω ωσαι θε ο μα

^Δ
 κα α α α α ρι ι στε ε ε Πα α α α
 α τερ ^Δ αλλ αι τησαι πρε ε ε σβει αι αις σου
 και η μων χα ρι τω θη η ναι ψυ χα α α
 ας και τα α σω μαα τα α ⁶ λ

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος Δι

^Γ ^Μ ^Β ^Μ ^Δ
^Χ ^Δ **Κ**αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην ^Δ
^Δ **Ε**ρ ρα ναν μυ ρα με τα α α α δα α
 κρυ υ υ ων ε πι το μνη η η μα α σου ου
 ου αι αι αι Γυ ναι αι κες ^Δ και ε πλη
 σθη χα ρας το στο ο ο μα α α α αυ
 των ^Δ εν τω λε ε ε γει ει ν α νε ε ε
 ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι

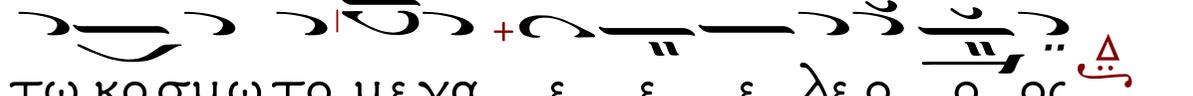
Ὁ εὐσχημημων ἰωσηφ ἀπο
 του ξυλου καθελων τοαχραντον σου σω
 ωωω μασιν δονικαθαραιλησας
 και αρωωμασιν εν μνηματι και νω
 κη δευσας απεθετο αλλατριημερος α
 νεστης Κυριε παρεχων τω κοσμω
 το μεγα εεε λεος

^Δ
^Δ Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον
 η ζω η η α θα α να τος ^Δ το τε τον
 Α δην ε νε εκρω σας τη α στραπη της Θε
 ο τητος ⁶ ο τε δε και τους τε θνε ω τας
 εκ των κατα χθο νι ων α νε εστη σας ^Δ πα
⁺σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
 μων δο ο ο ζα σοι ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἦχος Δι

Δόξα... ^Γ ^Δ ^Μ ^Β
 Κανοναπιστεως και ει
^Μ
 κοναπραοτητος ⁶ εγκρατειας Διδα
 σκαλον ανειξεσηποιμνησου ^Δ η
^Μ
 τωνπραγματων αληθεια ⁶ διατουτο
 εκτησωτηταπεινωσειταυψηλα ^Δ
^Β
 τηπτωχειαταπλουσια ⁶ Πατερ Ιε
^Μ
 ραρχα Νικολαε ^Δ πρεσβευε Χριστωτω Θε
^Β
 ω ^Δ σωθηναιτας ψυχας ημων ⁶

Καὶ νῦν ^χ ^M
^Δ ^B
ζι πα ρα το μνη μα ε πι στας ^Δ ο Α γ γε λος
 ^M
ε βο ο ο ο α ⁶ τα μυ ρα τοις θνη τοις υ
 ^Δ ^M
πα ρ χει αρ μο ο δι α ^Δ Χ ρι στος δε δι αφ θο
 ^B ^Δ
ρας ε δει χ θη α λ λο τρι ος ⁶ α λ λα κραυ γα σα
 ^Δ
τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος ^Δ πα ρε χων
 ^M
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Γ**οφία

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (**γ'**) **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,

ἐνδόξου, προφήτου, Προδρομού και βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων και πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων και θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων και δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης (τοῦ Ἁγίου... τῆς ἡμέρας) οὗ και τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, και πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι και σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς και φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ ἐπισφράγισμα·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Ἦχος: Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
Τὸν εὐλογοῦντα και ἀγιὸν
ἀζοντα ἡμᾶς, Κυριε φυλαττε
εἰ εἰ εἰς πολὺ λαεετη^σ ἡ ἡ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.